

[Viggo Starcke.]

finansministeren og tiltrådt af flertallet, og som findes i ændringsforslagene nr. 1—3 til § 1, vil vi fra vor side undlade at stemme for. Ændringsforslag nr. 4 til § 7, der er stillet af mindretallet, kan vi tiltræde.

Det er fra forskellig side understreget, at denne tekstiltold gennemføres på grund af øjeblikkelige vanskeligheder indenfor tekstilindustrien — vanskeligheder, som endnu ikke er dokumenteret — og at disse vanskeligheder væsentligt skyldes den tøj-skat, som blev gennemført for et år siden. Da tøjskattens varighed er begrænset til to år, vil det være ganske logisk også at begrænse toldafgifterne til en frist, der svarer dertil. Hvis disse tekstiltoldafgifter er en virkelig hjælp til tekstilindustrien, vil det omsætte sig i forbedrede kurser på aktierne, således at når aktierne skifter ejer, har den næste ejer i og for sig betalt fordelen til den forrige ejer og har således ikke længere fordel, og for at bremse denne stadige kapitaliseringsproces er det vigtigt at tidsbegrænse loven. Når andre nødstedte i samfundet skal have understøttelse og hjælp, må de ofte henvende sig på socialkontorerne. Under anden behandling nævnte jeg det forslag, som i sin tid blev fremsat i den store toldkommission af Reventlow om, at hvor det virkelig drejede sig om nødstedte industrier, burde man overveje, om man ikke hellere måtte give et kontant tilskud, således at man vidste, hvad man betalte, og vidste, hvilke fordele disse industrier fik. Jeg henstiller, at man, når man engang igen kommer frem med forslag i den retning, så også overvejer den mulighed at give disse tilskud med fattighjælps virkning.

Finansministeren (Kampmann): Jeg kan kort anbefale tingets medlemmer at stemme for ændringsforslagene nr. 1—3.

Ændringsforslag nr. 4 må jeg anbefale at stemme imod. Skulle der komme en udvikling, der nødvendiggør en revision af toldlovgivningen, kan den jo foretages ganske uafhængigt af, om vi har en sådan bestemmelse eller ej. Der er heller ingen, der siger, at vi ikke før november måned 1957 i forbindelse med de nordiske forhandlinger skal se på toldlovgivningen, så jeg kan ikke se, at det skulle være nødvendigt at gennem-

føre en bestemmelse som den her foreslåede.

Bertel Dahlgaard: Det gør mig ondt, at den højtærede finansminister anbefalede at stemme imod det ændringsforslag, der er stillet af mindretallet. Jeg vil gerne minde den højtærede minister og forsåvidt også det ærede medlem hr. Poul Møller om, at der engang for mange år siden var en tysk nationaløkonom, der hed Friedrich List. Han var i og for sig ikke modstander af toldbeskyttelse, men han sagde netop, at toldbeskyttelse bør aldrig være permanent; toldbeskyttelsen bør virke opdragende, den skal give et pusterum for industrien, men industrien skal vide, at den ikke kan lægge sig til ro på en sovepude; toldbeskyttelsen skal være ansporende, den skal være fremadvindende, med det mål at gøre beskyttelsen unødvendig. Hvadenten man nu er tilhænger af toldbeskyttelse, eller man ikke er det, må man dog i hvert tilfælde sige, at denne tankegang er en konstruktiv tankegang. Det, der er ved at foregå ved vedtagelsen af denne permanente forhøjelse af toldafgifterne, er varetagelse af særinteresser af reneste vand.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1—3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes med 101 stemmer mod 66; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Viggo Starcke: Grunden til, at jeg beder om ordet på dette tidspunkt, er den, at jeg under anden behandling rettede en del spørgsmål til den højtærede finansminister, som jeg ikke fik noget svar på. Jeg spurgte f. eks. om grundene til, at man ikke ligestiller kunstsilke og bomuldsgarn, der dog koster det samme, og ingen af dem er jo luksus mere. Jeg fik intet svar på det dengang.